

Jeżykowy Dobrostan – Standardy Zwierzomania Klub

1. Dobrostan w centrum uwagi

Wszystkie działania hodowlane i opiekuńcze muszą stawiać dobrostan jeży pigmejskich na pierwszym miejscu. Każdy jeż powinien mieć zapewnioną czystość, spokój, regularny kontakt z opiekunem i możliwość naturalnych zachowań. Należy unikać sytuacji powodujących stres lub cierpienie zwierzęcia.

2. Wybieg i przestrzeń życiowa

Każdy dorosły jeż pigmejski powinien mieć do dyspozycji wybieg o powierzchni co najmniej 1 m² (np. 100×100 cm). Zaleca się większe przestrzenie. Podłoże musi być stabilne, czyste i bez ostrych krawędzi.

Jeże pigmejskie są bardzo wrażliwe na przeciągi, które mogą doprowadzić u nich do zapalenia płuc, dlatego należy zapewnić im stabilne, wolne od przeciągów środowisko.

Według APBC (Association of Pet Behaviour Counsellors), samce powinny być trzymane osobno, natomiast samice czasami mogą żyć razem, ale należy obserwować objawy stresu (np. syczenie). W przypadku grupowego utrzymania samic do każdej kolejnej samicy dodajemy min. 10 % powierzchni wybiegu zgodnie z zaleceniami.

3. Materiały i ogrzewanie

- Nie dopuszcza się używania terrariów z nieuszczelnionych płyt OSB, ze względu na ryzyko emisji szkodliwych substancji.
 - Dopuszczalne są materiały bezpieczne, dobrze wentylowane i łatwe do czyszczenia.
 - Jeż pigmejski wymaga temperatury otoczenia od 22°C do 26°C.
 - Nie stosujemy żarówek grzewczych, które mogą oślepić lub przegrzewać zwierzę.
 - Do utrzymania temperatury używamy emiterów ciepła, paneli na podczerwień lub mat grzewczych z termostatem bezpieczne ogrzewanie.
-

4. Dieta

- Podstawą żywienia może być pełnowartościowa karma wysokobiałkowa i niskotłuszczowa (np. specjalistyczna, oparta na owadach lub bardzo dobrej jakości bezzbóżowa karma dla kotów).
- Obowiązkowo należy uzupełniać dietę owadami karmowymi, które odzwierciedlają naturalny skład pokarmu: karaczany, mączniki, świerszcze, larwy czarnego żołnierza), etc.
- Owoce i warzywa — jako dodatek, nie jako podstawa np. jabłka, arbuz, gotowana marchew, etc.
- Świeża woda musi być stale dostępna.
- Wszystkie podawane pokarmy powinny mieć temperaturę pokojową.

Zasady i uwagi praktyczne:

- Owady karmowe powinny pochodzić z hodowli przeznaczonych dla zwierząt — nie dzikie, nie złowione w terenie, by uniknąć ryzyka pasożytów, toksyn i bakterii.
- Choć owady są bardzo ważne, nie powinny stanowić jedyne składnika diety — jeż pigmejski to zwierzę oportunistyczne i potrzebuje zróżnicowanego pokarmu.

- Warto umożliwić zwierzęciu aktywność typową dla foragingu — chowanie owadów do znalezienia, zachęcanie do poszukiwania, co wspiera dobrostan fizyczny i psychiczny.
- Monitorować wagę i kondycję zwierzęcia — w warunkach domowych przy niższej aktywności niż w naturze, łatwiej o nadwagę.

📧 W przypadku wątpliwości dotyczących diety prosimy o kontakt.

5. Warunki rozrodu

- Samica może być dopuszczona do rozrodu po ukończeniu 6. miesiąca życia.
 - Samiec może być dopuszczony do rozrodu po ukończeniu 5. miesiąca życia.
- Przed rozmnożeniem zaleca się ocenę kondycji i zdrowia zwierząt przez lekarza weterynarii.
-

6. Liczba miotów i wiek ostatniego miotu

- Samica może mieć maksymalnie 2 mioty w ciągu 12 miesięcy.
- Ostatni miot musi nastąpić przed ukończeniem przez samicę 3 lat i 2 miesięcy.
Po zakończeniu rozrodu samica przechodzi na spokojny tryb życia z pełną opieką domową.
- Warunki opuszczenia hodowli przez młode osobniki:
Jeż pigmejski opuszczający hodowlę powinien być po przeglądzie weterynaryjnym — potwierdzającym dobry stan zdrowia; osiągnąć wagę nie mniejszą niż 180 g; mieć ukończone minimum 2 miesiące życia.

Tylko po spełnieniu tych warunków można dopuścić do opuszczenia hodowli, aby zapewnić mu właściwy start i minimalizować ryzyko komplikacji zdrowotnych.

7. Dokumentacja i etyka hodowli

Hodowcy prowadzą rejestr miotów, pochodzenia i stanu zdrowia zwierząt.

Do rozmnażania można dopuszczać jeże z COI poniżej 0.4% (jeśli posiadają dokumentację potwierdzającą pochodzenie cztery pokolenia wstecz).

Jak również dopuszcza się rozmnażanie jeży, których pochodzenie jest znane i udokumentowane co najmniej dwa pokolenia wstecz (rodzice oraz dziadkowie). Informacja ta musi obejmować dane dotyczące wcześniejszych właścicieli lub hodowli, z których pochodzą dane osobniki.

Celem tego wymogu jest ograniczenie chowu wsobnego, wspieranie zdrowej puli genetycznej oraz promowanie odpowiedzialnej i transparentnej hodowli. Jeże o nieznanym pochodzeniu lub bez możliwości potwierdzenia informacji o wcześniejszych pokoleniach nie powinny być dopuszczane do rozmnażania.

Młode osobniki wydają ze szczegółowymi zaleceniami żywieniowymi, rodowodem i książeczką zdrowia.

